

Glamouria ja raakaa työtä

40 vuotta täyttävän Pörssin hulppeiden puitteiden eteen tehdään kovaa ruohonjuuritason työtä. Ainejärjestö huomauttaa, ettei se ole niin rikas kuin yleensä luullaan.

PÖRSSILLÄ MENEE hyvin, todistettavasti. Valkohaalarit järjestävät suosituimmat bileet, lähes viikon laskettelureissuja ja harrastavat aktiivista sijoitustoimintaa. Pörssin puheenjohtajalle **Juho Kankaalalle** nämä ovat kuitenkin toissijaisia saavutuksia.

”Ylpeä olen yhdestä asiasta, ja se on jäsenen aktiivisuus”, hän linjaa.

Toimijoista Pörssillä ei koskaan ole ollut pulaa. Esimerkiksi hallituspaikkoja hamuaa vuosittain vähintään kaksinkertainen määrä hakijoita paikkoihin nähden. Kankaala löytää tälle yksinkertaisen selityksen.

”Kauppatieteilijä haluaa olla esillä jo opiskeluaikana.”

Pelkästä oman imagon kohottamisesta ei kuitenkaan ole kyse. Isojen kuviodien pyörittely näkyy myös panostuksessa.

”Kyllä tämä puolipäivätyötä usein on”, Kankaala kuvaa.

ISON AINEJÄRJESTÖN hoitaminen vaatii ammattimaisen otteen. Järjestön vuosibudjetista Kankaala ei suostu hiiskahtamaan ja toteaa yritysyhteistyöstä ympäripyöreästi Pörssin saavan tuloja ”ihan mukavasti”. Hän kuitenkin huomauttaa, että jaettuna jäsenistön määrällä luvut eivät ole erityisen isoja.

”Emme me niin rikkaita ole”, Kankaala kuittaa.

Puheenjohtaja kuvailee taloustilannetta kiitolliseksi lähinnä sikäli, että tapahtumia voidaan järjestää ilman ennakkoperintää.

KANKAALA harmittelee, että väärinkäsitys Pörssin rikkauksista voi johtaa vääränlaiseen kuvaan ainejärjestöstä. Hän epäilee, että Pörssin omavoimaisuudesta on saattanut olla haittaa järjestön imagolle.

”Tapahtumat täyttyvät omasta väestä, joten muita ei aina mahdu mukaan.”

Kankaala kuitenkin painottaa, että halua yhteistyölle löytyy ja ovet ovat aina auki. Yhteistyömahdollisuuksia voisivat olla suuret tapahtumat.

Hän toivoisikin jonkin uuden tuhatpäisen massatapahtuman rantautuvan Jyväskylään, kuten Pörssin Rinnerieha oli vielä 1990-luvun lopulla.

Pörsillä on paljon myös omia tavoitteita. Ainejärjestö on laittanut rahaa sukan

varteen toiminnan kehittämiseksi jo jonkin aikaa. Toiveissa on erityisesti oman toimitilan hankkiminen tulevaisuudessa.

”Sellainen olohuoneen kaltainen ratkaisu”, Kankaala tähdentää.

” Olemme ainejärjestö siinä missä muutkin, ehkä sitten isommasta ja aktiivisemmasta päästä.

Pörssi ry:n puheenjohtaja Juho Kankaala

KANKAALAN mukaan ainejärjestön menestystä ei selitä sen koko tai erityinen bisnesvaisto, vaikka ala vaikuttaa esimerkiksi yrityssponsoreiden määrään.

Kankaala uskoo toiminnan koordinoimisen erottavan Pörssin muista ainejärjestöistä. Aktiivisuus on kuitenkin vielä määrävämpi tekijä.

”Jäsenistön roolia ei voi ohittaa”, hän määrittelee.

Toinen pysyvä teema on halu tehdä yhdessä yhteisen hyvän puolesta. Kankaala korostaa, että ainejärjestön ensisijaisena tehtävänä säilyy jäsenten etujen ajaminen. Siihen eivät puitteet vaikuta.

”Kaikki lähtee pörssiläisten tarpeis-

Pörssi ry:n puheenjohtaja Juho Kankaala (oik.) piti tärkeänä pitämälleen jäsenistölle puhetta, kun Jyväskylän yliopiston kauppatieteilijöiden ainejärjestö vietti 40-vuotisjuhlaansa Agorassa keskiviikkona 22. lokakuuta.

ta”, hän linjaa tulevia suunnitelmia.

Vaikka Pörssin toiminnan kokoluokka poikkeaa useista muista ainejärjestöistä, Kankaala torjuu viime-

seen asti ajatuksen ainejärjestöjen minivalttiosta.

”Olemme ainejärjestö siinä missä muutkin, ehkä sitten isommasta ja ak-

tiivisemmasta päästä”, hän toteaa topakasti.

Ville Salonen

JÄLKI KIRJOITUS

Eliittielämänkoulu

ERILAISET ERIKOISLUKIOT ovat aina otta- neet minua pannuun. Syynä on tietysti perisuo- malainen kateus, kun omat ylioppilaspaperit ovat vain joutavasta maalaislukioista, jonne me- nivät ne onnettomat, jotka eivät kelvanneet kaupungin eliittipinajoihin koulu-, urheilu- tai musiikkimenestyksen johdosta – kielitaidos- ta nyt puhumattakaan.

Keskiarvoni ei ollut koskaan lähelläkään Litmasen pelinumeroa, ei edes Forssellin – hy- västi siis yhteiskoulut, norssit ja lyseot.

Kun pelitaidotkaan eivät yltäneet Litin ja Miklun tasolle, urheilulukioille sain sanoa samat sanat. Soitto- tai laulutaidosta en edes aloita.

Siksi en tietenkään ole koskaan voinut saa- vuttaakaan sitä tajunnan tasoa, minkä voi saa- vuttaa vain vietettyään täysi-ikäisyyttä reunus-

tavan kolmivuotinen samantasoisten ja -henkis- ten superihmisten seurassa.

MINUT ”TUOMITTIIN” oman kotipaikkakun- tani lukioon. Mutta kas kummaa, siellä opinkin jotain sellaista, mitä ei taida olla edes erikoisim- pien ja MTV3:n ylioppilaskirjoitusvertailuissa korkeimmille sijoillekaan kipuavien lukiodien kurssitarjottimilla. Opin elämää.

Wanhon tanssien jatkoilla opin, että vaikka tyttö oksentaakin pojan päälle, he voivat pää- tyä kihloihin.

Abiristeilyllä opin, että joku voi kaataa sil- määsi ilman syytä Kossua – mutta silti näkö ei mene.

Viimeisenä lukiovuonna opin, että entisessä mielisairaalassakin voi käydä koulua.

Muiden muassa.

Totta kai myös lyhyet matikat ja pakolliset ke- miat tuli lusittua läpi, mutta tärkeintä oli, että ”pe- ruslukiossa” sai kasvaa omana itsenään – ilman eri- koisuuden vaatimuksen ohjaamaa muuttia.

Eikä missään vaiheessa ollut harhakuvia kuu- lumisesta johonkin ”eliittiin”.

Näin ollen märkä rätti ei lyönyt vasten kasvo- ja siinäkin vaiheessa, kun tajusi, ettei kaikista ilmaisutaidon lukiolaisista tule teatterikoululai- sia tai urheilulukiolaisista NHL-pelaajia.

NUORET JAETAAN pelkän koulun perusteella turhaan kahden kastin väeksi. Hyvä esimerkki tästä asennevammasta on jo aiemmin mainittu MTV3:n ylioppilaskirjoitusvertailu tältä vuodel- ta. Juttu oli Maikkarin nettipalvelussa otsikoitu:

”Eliittikoulut yhä kärjessä – maalaislukioissa yllättäjiä”.

Kellekään ei liene yllätys, että eliittikoulut ovat kärjessä – kärkipää kun tuppaa ole- maan eliittiä asiassa kuin asiassa. Sitä en kui- tenkaan ymmärrä, millä perusteella MTV3 on sitten nimennyt kolmannelle sijalle kivun- neen Kristiinankaupungin lukion maalais- ei- kä eliittilukioksi. Pronssisijan tällaisessa ver- tailussa kun luulisi kertovan eliittimäisyydes- tä, jos minkä.

Ja siinä elämän opettamisessa Kristiinan lukio on varmasti kärkikolmikosta omaa luokkaansa.

Iiro-Pekka Airola

